Plăsmuirile unei minți în care abundă arta

On Ianuarie 09, 2015

Poziționează-te în planul concret al descoperirilor, reglând sensul realităților aflate dincolo de experiența de viață.

Simțeam că sunt în preajma unei mari descoperiri, semănate din prea plinul unei încărcături revelatoare. Micile artificii de sintaxă ale construcției de tip „While", din procedura de extindere a orizontului de proiecție a imaginilor de dincolo de gratiile realității, mă salvau cu brio din aproape orice încurcătură. Însă, la un moment dat am realizat că ecuația a cărei necunoscută era „argumentul duratei", în virtutea căreia se defineau excepțiile din câmpul logicii, devenise tot mai incertă datorită impredictibilității efectelor ei.

Aidoma unui meticulos colecționar de tentații primejdioase, strecurate într-un loc discret unde își puteau dezlănțui în voie dulcea otravă, eram atras în vârtejul amețitor al simbolurilor care puteau da sens experiențelor de viață trăite la maxim. Ispititor, mă agățam de o aparentă stranietate, determinată de o sumă întreagă de factori obiectivi, dar totodată marcată de suma forțelor de reacție ale modelului de gândire nerestricționat de vreo limitare.

Mă vedeam tot mai mult într-o lumină în care alții nu mă vedeau. Cumva, mă aflam în postura califului Harun Al-Rasid care, prins în mod regulat de insomnii, se preumbla de unul singur prin umbrele saraiului căutându-și frumoasele roabe pe care, odată găsite, le mângâia cu cele mai pure cuvinte. Dar ziua ștergea vorbele din timpul nopții.

Şi tot așa se întâmpla cu descoperirea mea uluitoare. Ea trebuia să fie examinată ca un fel de convenție a modalității de expunere a realității, una cu o cauzalitate inversă, deci să nu ducă la nudul aparențelor. Dar trebuia să fiu atent atunci când încercam să o împărtășesc cu ceilalți. Căci o asemenea artă creatoare, *une drôle de façon de l'expérience,* își putea pierde din impact pe măsură ce încercam să unific rațiunile finite ale creației cu ficțiunile necorupte de nicio finalitate.

Leadership: Experiența ta de trasare a unei noi realități validează aplicabilitatea cu totul extraordinară a descoperirilor înglobate într-un orizont de timp îndepărtat?

Finalitatea este o caracteristică esențială în leadership, implicând un ansamblu de corelații între valoarea de exprimare, libertatea de gândire, conotațiile ideilor plăsmuite și conținutul de adevăr pe care îl generezi. Tot acest ansamblu depinde de o anumită concepție a filosofiei, formată în jurul elementelor de bază ale vieții în mijlocul cărora se află subiectul uman, pe care trebuie să o propagi față de orice formulă a schimbării.

Leadershipul este o consecință a ceea ce numește „inteligență idealistă", redată prin intermediul creației situate la granița dintre viață și ficțiune. Care, la rândul ei, este consolidată prin sensul atribuit culturii descoperirii unui alt mod de a înțelege lumea, de a-i căuta culoarea, de a o personaliza cu o nouă interpretare. Iar dacă vrei să testezi limitele de acceptabilitate a gândirii tale, împărtășește-ți viziunea despre lume cu ceilalți.

Experiența de trasare a unei realități mai presus de obișnuit, în care argumentul duratei este un rezultat al extinderii și implementării ei, se consideră a fi inevitabilă. Iar deoarece condițiile de expunere a finalităților se pot oricând rescrie, experiența aceasta devine o aventură a spiritului - de la percepție la conștiința de sine, și de la rațiune la revelație. Şi ea validează aplicabilitatea cu totul extraordinară a descoperirilor înglobate într-un orizont de timp îndepărtat prin unificarea rațiunilor finite ale creației cu ficțiunile necorupte de nicio

finalitate.

Cunoașterea care izvorăște din întâlnirea cu realitatea de dincolo de experiența vieții, prin contact cu puterea creatoare, sub forma unei combinații suprarealiste dintre vechi și nou, real și imaginar, poate face dovada depășirii limitelor tale de dezvoltare.

Dacă vrei ca leadershipul să dețină suficientă pregnanță pentru a marca evoluția, poziționează-te în planul concret al descoperirilor, reglând sensul acelor realității aflate dincolo de experiența de viață – deci, apropiată de o rațiune mai înaltă de creație, capabilă să producă o transformare radicală a lumii.

Experiența care împletește toate elementele realității din care este format spațiul unei noi descoperiri abundă de acea forță creatoare a talentului de a te vedea în postura unui personaj de poveste care merită să fie în centrul unui nou concept numit: "Ia-te după mine ! "

Plăsmuirile unei minți în care abundă arta evidențiază acele fragmente de gânduri, stări și experiențe de viață, finalizate într-un act de creație care aduce noi interpretări în care se regăsesc imagini și aspecte ale unei lumi aflate în continuă prefacere. Dacă reușești să-ți extinzi orizonturile, prin creație și prin conștiință, atunci se vei putea spune că ai început să faci „artă".

Source: https://neculaifantanaru.com/plasmuirile-unei-minti-in-care-abunda-arta.html